

Cristians enmig del món

María Teresa Álvarez

Periodista i escriptora

S'acompleixen cent anys del naixement de Josepmaria Escrivà de Balaguer, fundador de l'Opus Dei.

Amigues meves que pertanyen a aquesta Prelatura m'han demanat una breu col·laboració per al llibre que editaran amb motiu d'aquesta efemèride. Mentiria si no digués que em sento afalagada i força sorpresa que s'hagin fixat en mi. No sóc important, ni famosa, ni pertanyo a l'Obra, però això sí, sóc la seva amiga. I com que m'estimen i coneixen el valor de l'amistat m'ho han demanat sabent que, com que jo també me les estimo, no m'hi negaria. A més, és un honor per a mi col·laborar en aquesta publicació.

No vaig conèixer el pare Escrivà, tot i que sí recordo haver-lo vist i escoltat a la televisió. Vaig llegir Camí fa molts anys. I vaig subratllar algun dels seus pensaments.

Vols de debò ser sant? -Compleix el petit deure de cada moment: fes el cal i estigues pel que fas (Camí, n. 815). És clar que en aquells moments la meua espiritualitat i les meves il·lusions eren molt diferents a les actuals, però malgrat això

-encara ara, en recordar-lo- em continua atraient, tal vegada perquè els anys viscuts m'han ensenyat que la felicitat no consisteix a fer el que es vol sinó en estimar el que es fa.

Josepmaria Escrivà de Balaguer fundà l'Opus Dei per tractar d'aconseguir la santedat enmig del món. És indubtable que a les primeres dècades de la seva caminada, l'Opus Dei representava una cosa nova i innovadora dins de l'Església. Els seus fidels, seguint el consell de Mons. Escrivà: *No volis com les aus de corral quan et pots enlairar com les àguiles* (cfr. Camí, n. 7), eren persones molt qualificades i sobresortints en les seves professions. El que sens dubte ha propiciat que algunes d'elles ocupessin en determinats moments càrrecs públics de gran importància en la vida espanyola.

Aquesta presència de fidels de l'Obra prop del poder temporal ha portat un sector de l'opinió pública a confondre els fins de l'Opus Dei i judicar la seva missió pel comportament d'alguns dels seus membres. *...que compliu noblement les vostres obligacions com a ciutadans -en la vida política, econòmica, universitària, professional- assu-*

mint amb valentia totes les conseqüències de les vostres decisions lliures ho i carregant la independència personal que us pertoca (Converses amb Mons. Escrivà de Balaguer, n. 117). Indubtablement, sembla més fàcil apropar-se a la santedat i donar bon exemple des del recer d'un monestir que des de l'activitat quotidiana. Aquí rau el risc de l'Obra i dels seus fidels: l'exemplaritat de cadascú és rellevant davant d'una opinió pública que els observa d'a prop. És més temptador i freqüent fixar-se en el que és dolent, tot i que sigui poc representatiu, que en la tasca que desenvolupen cents i cents de persones...

Vols ser màrtir. –Jo et posaré un martiri a l'abast de la mà: ser apòstol i no dir-te apòstol, ser missioner –amb missió– i no dir-te missioner, ser home de Déu i semblar home de món: passar ocult! (Camí, n. 848). Quants fidels de l'Opus Dei, seguint el seu Fundador, treballen en silenci, donant exemple i ajudant els altres a apropar-se al Crist. Aquests, lògicament, ens passen molt més desapercebuts. Quantes persones, gràcies a la seva Obra, poden seguir un camí vers la santedat trobant en els ensenyaments de Mons. Escrivà el veritable sentit de les seves vides.

Més de setanta anys d'existència i milers i milers de cristians de tot el món integren la comunitat de fidels adscrits a l'Opus Dei.

Moltes vegades s'ha criticat el proselitisme que anima i mou els fidels de l'Obra i, amb tot, hauria de ser ben al contrari, no només perquè manifestés *el senyal cert del zel vertader* (cfr. Camí, n. 793) –com deia el Fundador–, sinó perquè els esperits veritablement cristians sempre sentiran desitjos de comunicar als altres el camí que ells han trobat per aconseguir la felicitat.

Un camí que s'inicia amb l'oració: *L'acció res no val sense l'oració* (cfr. Camí, n. 81). Una vegada i una altra i més, ho repetia Mons. Escrivà de Balaguer per inculcar als seus fills el comportament adequat.

M'agradaria acabar aquestes breus notes sobre l'Opus Dei, en celebrar-se el centenari del naixement del seu Fundador, amb una de les reflexions de Camí: *Recull-te. –Busca Déu dins teu i escolta'l* (n. 319).